

Keskustan puheenjohtaja, kansanedustaja Juha Sipilä
Keskustan puoluevaltuuston kokouksessa Vantaalla 26.4.2014

Julkaisuvapaa klo 10.30

”Äiti, tarkoittaako tämä nyt sitä, että Suomen koko hallitus muuttaa ulkomaille”. Tämän aidon sitaatin kuulin Pirkanmaan piirikokouksessa kaksi viikkoa sitten. Kyllä pienen lapsen ihmetykseen on aihettakin.

Suomen tilanne on pahassa jamassa ja pako hallituksesta jatkuu. Kuusi ministeriä on jo lähtenyt, Euroopan kentille tähyää tästä hallituksesta pääministeri mukaan lukien peräti neljä ministeriä ja kaksi entistä. Mitä oikein tapahtuu?

Katsotaan hallituksen jättämää perintöä. Hallituksen tavoitteena oli painaa työttömyys viiteen prosenttiin. Maaliskuussa työttömyysprosentti oli 9,5 prosenttiyksikköä. Meillä on 100 000 ihmistä enemmän työttömänä kuin tavoite sallisi. Työttömyys on nyt omakohtainen kokemus yhä useammalle perheelle. Ei heitä kiinnosta ministereiden urakehitys, vaan he odottavat toimia ja hihojen käärimistä työttömyyden hillitsemiseksi.

Valtiontalouden alijäämän piti pysähtyä yhteen prosenttiin bruttokansantuotteesta eli 1,9 miljardiin euroon. Viime vuonna se oli yli yhdeksän miljardia, tänä vuonnakin todennäköisesti yli 8 miljardia. Edes suhteellinen velkaantuminen ei käänny tavoitteen mukaisesti laskuun, vaikka velkaa yritetään hillitä jopa omaisuuden myynnillä. Alijäämää syntyy tämän hallituksen aikana yli kolmekymmentä miljardia euroa. Velkaantumisen vauhti on ollut melkein miljoona euroa tunnissa, yötä päivää ja pyhää arkea.

Työn verotus on hallitusohjelman vastaisesti kiristynyt ja ongelmia on siirretty kunnille. Kunnat ovat joutuneet nostamaan verojaan, sillä tehtäviä ei ole lupauksista huolimatta kyetty vähentämään. Päinvastoin, tehtäviä ja kustannuksia on lisätty. Tässä tilanteessa ei ollut mitään järkeä nostaa oppivelvollisuusikää. Sen hintalappu julkiselle taloudelle on Kuntaliiton arvion mukaan noin 118 miljoonaa euroa. Mitään järkeä ei ollut myöskään kotihoidontuen muutoksessa. Suomalaiset perheet osaavat kyllä itse päättää kumpi vanhemmista hoitaa lapsia ja kuinka kauan lapset hoidetaan kotona. Sitä paitsi tuonkin järjettömän päätöksen hintalappu julkiselle taloudelle on valtiovarainministeriön arvion mukaan ainakin 76 miljoonaa euroa.

Kansantuottemme ei ole toipunut vielääkään vuonna 2008 alkaneesta romahduksesta. Talouden eri indikaattorit viittaavat siihen, että emme ole pääsemässä moneen vuoteen sille tuotannon tasolle, jolla olimme syksyllä 2008. Ulkomaankauppa on takunnut monta vuotta ja vienti ei ole toiveista huolimatta lähtenyt vetämään. Olemme olleet viimeiset kaksi vuotta taantumassa.

Toisinkin voisi olla. Naapureihin vertaaminen ei ole aina suoraan mahdollista, mutta Ruotsin kanssa etenimme rinta rinnan pitkään. Välillä olimme jopa selvästi parempia, kun mittarina on talouskasvu. Jotain he ovat kuitenkin vuoden 2009 jälkeen osanneet tehdä meitä selvästi paremmin, koska he ovat toipuneet pudotuksesta jo selvästi vuoden 2008 lukujen yläpuolelle. Osan selittää heidän monipuolisempi teollinen rakenteensa, mutta ei se kaikkea selitä. Osan selittää se, että heillä on ollut maakuntamalli käytössä jo pitkään ja reformeja on tehty ajoissa. Mutta ei sekään selitä kaikkea.

Jos olisimme pysyneet viimeiset viisi vuotta Ruotsin kasvuluvuissa, meillä olisi nyt 20 miljardia euroa suurempi kansantalous. Bruttoveroasteellamme tuosta kakusta tulisi 8 miljardia euroa enemmän julkisen talouden käytettäväksi, vaikka menotkin olisivat jonkin verran lisääntyneet. Meillä olisi valtion taloudessa edelleen alijäämää, mutta kestävyysvajeen aukko olisi melkein kiinni.

Minusta Ruotsin esimerkki osoittaa, että kysymys on ihmisen kokoisesta urakasta. Käänte on tehtävissä. Tämän maaottelun hävisimme, mutta ei se tarkoita sitä, ettemme pärjäisi jatkossa. Periksi ei saa antaa, meidän on uskottava, että valtiovalan toimillakin on merkitystä, kun luodaan uutta työtä ja kasvua.

Moni muukin hallituksen tavoite jää toteutumatta. Kokoomusjohtoisen hallituksen perintö on järkyttävän huono. Kun hallitus vaihtuu kesäkuussa, pelkkä ohjelman päiväyksen muutos ei riitä. Tarvitaan kokonaan uusi ohjelma. Meillä ei ole yksinkertaisesti varaa siihen, että vuoteen ei tehtäisi mitään suuria päätöksiä kasvun aikaansaamiseksi ja työttömyyden nujertamiseksi.

Hyvät puoluevaltuuston jäsenet, hyvät ystävät,

Ajattelin puhua teille tänään kolmesta asiasta: EU-vaaleista, turvallisuuspoliittisesta tilanteesta ja uudistamisesta.

Toukokuun Euroopan parlamentin vaaleihin on tasan 29 päivää. Keskusta lähtee eurovaaleihin tunnuksella "Koti kuntoon – tuuletusta Eurooppaan". Suomen pitää täyttää ne talouspolitiikan vaatimukset, jotka olemme yhdessä sopineet ja muilta vaatineet. Myös Eurooppa tarvitsee tuuletusta käytännönläheisempään suuntaan.

EU:n on oltava suuri suurissa ja pieni pienissä asioissa. Euroopan unionille kuuluvat suuret yhteiset asiat kuten rauha ja vakaus, yhteismarkkinoiden toimivuus, globaalit suuret haasteet kuten ruoka, vesi ja energia sekä ilmastomuutoksen torjunta sekä yhteisten ulkosuhteiden hoito. Unioni on meille itsenäisten valtioiden liitto. Keskusta ei hyväksy ajautumista kohti liittovaltiota.

Santeri Alkio ennusti EU:n tarpeellisuuden melkein 100 vuotta sitten: "Oman rauhansa vuoksi Euroopan täytyy ruveta johtamaan politiikkaansa siihen, että valtojen väliltä katoaa tarve pitää yllä sotajoukkoja, tullirajoja ja eriarvoista rahaa" Hän varmaan toteaisi nyt: "Te sitten teitte sen. Muistakaa kuitenkin mitä sanoin järjestelyvaikeuksista." Hän nimittäin totesi edellisen perään: "... järjestelyvaikeudet ovat tietysti suuret." Hänkään ei varmasti olisi rakentanut EU:sta liittovaltiota. Euroopan unionia kannattaa jatkossakin kehittää noilla Alkion viitoittamilla periaatteilla.

Euroopan unioni on siis pohjimmiltaan rauhanprojekti. Se on onnistunut ylläpitämään rauhaa rajojensa sisällä jo miltei 70 vuotta. Tämä on asia, joka on syytä muistaa. Unionin pitäisi pystyä turvaamaan rauhaa ja vakautta paremmin myös rajojensa ulkopuolella.

Unionissa päätetään meille tärkeistä asioista. Melkein 80 prosenttia unionin budjetista käytetään maatalous- ja aluepolitiikkaan. Näissä nykyinen hallitus on epäonnistunut. Suomen liittymissopimukseen sisältyneestä eteläisen Suomen maataloudelle tärkeästä 141-artiklasta luovuttiin ilman taistelua, vaikka kaikki edelliset hallitukset olivat kyenneet neuvottelemaan artikkelille jatkoa rahoituskausien vaihtuessa. Näin menetimme tärkeän erityisolosuhteet tunnustavan artiklan. Toiseksi hallitus taipui liian helposti aluekehitykseen tarkoitettujen määrärahojen tuntuvaan leikkaukseen verrattuna muihin Pohjoismaihin.

Uskon yhä enemmän hajautetun yhteiskunnan antamiin mahdollisuuksiin. Myös EU:ta tulee käyttää koko Suomen mahdollisuuksien täysimääräiseksi hyödyntämiseksi. Se on kaikkien suomalaisten etu.

Keskusta haluaa, että unionissa otetaan jättiloikka fossiilitaloudesta biotalouteen. Harmittavasti unionissa ollaan luopumassa uusiutuvan energian ja liikenteen biopolttoaineiden sitovista tavoitteista. Ihmettelen, miksi Suomen hallitus kannattaa luopumista bioenergian maakohtaisista tavoitteista. Seuraava yhteinen tärkeä ponnistelu on huolehtia siitä, että suomalainen kestävä metsätalous otetaan huomioon biomassan kestävyyskriteerejä määriteltäessä.

Keskustan mielestä talouskriisin hoidossa on korostettava jokaisen EU:n jäsenmaan omaa vastuuta. Emme halua EU:sta tulonsiirtounionia, jossa jäsenmaat maksattavat muilla oman taloudenpitonsa virheet. Jäsenvaltioiden on voitava luottaa siihen, että kaikki pitävät kiinni yhteisistä sopimuksista.

Pankkivalvonnassa tarvitaan yhdentymistä ja yhteisiä sääntöjä. Tarvitsemme sääntelyä, missä normaali pankkitoiminta ja suurta riskiä sisältävä finanssisijoitustoiminta eriytetään. Finanssimaailman riskinottoa ei enää saa maksattaa veronmaksajilla.

Haluamme käynnistää EU:n norminpurkutalkoot, ns. tolkkutalkoot. Unionin säädöstulvaa on hillittävä. Sen on säädeltävä vain sellaisia asioita, joissa ylikansallinen säätely tuottaa lisäarvoa. Liiallinen säätely uhkaa kilpailukykyä.

Myös kansallisella tasolla tarvitaan normien purkamista ja arjen järkeä. Suomessa on huolellisesti tarkasteltava sitä, onko EU:n lainsäädäntö sovellettu kansallisesti tarkoituksenmukaisella tavalla. Kaikesta ei voi todellakaan syyttää Brysseliä. Olemme itsekin mestareita keksimään koko ajan uusia normeja.

Eurooppa-politiikka on myös kotiasioiden kuntoon laittamista. Suomi on nyt Italian ja Ranskan tiellä, kun aiemmin meitä verrattiin Saksaan, Hollantiin ja Ruotsiin. Irlanti, Portugal ja myös Kreikka ovat palaamassa normaaleille lainamarkkinoille, vaikka heillä on vielä pitkä tie kuljettavana.

Eurokriisin pyörteessä ollut talouskomissaari Olli Rehn onkin ainut suomalainen, joka on valittu eurooppalaisen puolueyhmittymän kärkiehdokkaaksi. Kokoomus voi kyllä kotimaassa haaveilla vaikka kuinka monesta salkusta, mutta Olli Rehn on ainut suomalainen, joka on varmasti mukana, kun puolueyhmittymät neuvottelevat tulevasta komission ohjelmasta ja tärkeistä paikoista vaalien jälkeen.

Hyvä puoluevaltuusto,

Suomi tarvitsee nopeasti uskottavan uudistusohjelman, jolla velaksi eläminen lopetetaan kuudessa vuodessa. Meidän on pystyttävä jatkuvasti uusiutumaan. Se on myös paras takuu eriarvoistumiskehityksen hillitsemiseksi.

Vanha viisaus toteaa, että yhteiskunta on juuri niin vahva kuin on sen heikoin lenkki. Vain kunnossa oleva talous ja korkea työllisyys turvaavat hyvinvointimme tulevaisuudessa.

Keskustan vaihtoehdossa keskeinen osa ratkaisua on kasvun ja uusien työpaikkojen luominen. Tavoittelemme 200 000 uutta työpaikkaa. Esimerkiksi energia-alalla, biotaloudessa – kuten Äänekosken investointi osoittaa -, elintarviketeollisuudessa, matkailussa sekä tietotekniikan hyödyntämisessä ja soveltamisessa on mahdollisuuksia luoda kymmeniä tuhansia työpaikkoja.

Meidän on vaan osattava esittää itsellemme oikeat kysymykset, mikä estää kehityksen ja sen jälkeen tehtävä kaikki voitava esteiden poistamiseksi. Jos työpaikkojen syntymisen esteenä on rahoitus, Keskusta on valmis käyttämään muutoksen tekemiseen valtion tasetta eli omaisuutta.

Tavoitteen saavuttamiseksi valtion ei-strategista omistusta voidaan muuttaa uuteen muotoon, mutta vain, jos lopputuloksena on teollisen rakennemuutoksen vauhdittaminen ja 200 000 työpaikkaa. Mutta kun hallituksella ei ole strategiaa siitä, miten omaisuus muutetaan tuottavampaan muotoon, niin silloin ei pidä myydä eurollakaan. Hallituksen kasvupaketissa yksi kuudesosa on stadionin remonttia ja puolet muualta leikattujen budjettierin siirtämistä kertaluontoisena kasvupaketti-nimikkeen alle. Olemme vaatineet taseen, siis omaisuuden laittamista töihin uusien työpaikkojen saamiseksi. Tästä vaatimuksesta Kokoomus ja SDP ovat ottaneet retoriikan jo käyttöön, vain sisältö puuttuu.

Toiseksi sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksessa oli kerta kaikkiaan päästävä eteenpäin. Joskus isänmaan etu vaatii sitä, että oppositio auttaa hallituksen sen kriisien yli. Nyt oli sellainen tilanne.

Kolmen vuoden jälkeen voimme vihdoinkin paneutua oikeisiin asioihin eli palvelujen uudistamiseen. Yhteisenä tavoitteena on oltava julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon vahvistaminen ja lääkärille pääsyn helpottaminen.

Opposition ja hallituksen yhteistyönä tehdyssä ratkaisussa toteutuu kaksi tärkeintä uudistuksen tavoitetta, joita myös asiantuntijat ovat pitkin matkaa tähdentäneet. Ne ovat myös kotikunta-maakuntamallin lähtökohdat. Sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen tulee leveämmät hartiat sekä perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon välinen raja-aita poistuu.

Jotain siis voi vaikuttaa oppositiostakin. Osinkoverouudistus muuttui, työttömät saivat suojaosan, kuntarakenne ja SOTE-järjestäminen erotettiin toisistaan, SOTE:a valmistellaan nyt parlamentaarisesti, se toteutetaan kuntien välisenä yhteistyönä ja reilusti suuremmilla hartioilla, toimeentulotuen perusosa siirretään Kelalle, järjestämistä pakkoliitoksista luovuttiin, suurkunta-ajattelusta luovuttiin ja kuntien tehtävät muuttuvat kotikunta-maakuntamallin mukaiseksi.

Olemme vaatineet myös työurien pidentämistä. Kipeätkin tosiasiat on tunnustettava. Työurien pidentäminen ja eläkeuudistus ovat välttämättömiä Suomen selviytymiseksi. Työuria on pidennettävä alusta, keskeltä ja lopusta. Haluamme paitsi kuroa umpeen kestävyysvajetta, ennen kaikkea haluamme turvata suomalaisten eläkkeiden tason tulevana vuosikymmeninä.

Ratkaisuun pitää kuulua myös eläkeiän nosto vähitellen. Ihmiset elävät entistä terveempinä ja entistä pidempään kaikkialla. Suomi on niitä harvoja eurooppalaisia maita, joka ei ole vielä kyennyt nostamaan eläkeikää. Eläkeiän noston vastapainoksi tarvitaan luonnollisesti uskottava näkymä työpaikkojen riittävydestä ja uusista työpaikoista. Odotan, että työmarkkinajärjestöt yllättävät meidät tässä asiassa sote-sovun tapaan.

Eläkeuudistus vaatii useita samaan aikaan vaikuttavia toimia työelämässä. Ikääntyneiden työmarkkina-aseman parantamiseksi on tehtävä erillisohjelma. On otettava aidosti käyttöön ikäjohtaminen ja ikäohjelmat. Ikäsyrynnästä on vihdoinkin päästävä eroon. Tässä ja työssä jaksamisessa avainasemassa ovat johtajat työpaikoilla.

Hyvä puoluevaltuusto,

Ukrainan kriisi koettelee parhaillaan luottamusta siihen käsitykseen, että Euroopassa olisi päästy voimapolitiikasta eroon. Ukrainan kasvukivut itsenäisyyteen eivät ole juuri hellittäneet kahdessakymmenessä vuodessa. Maalla on runsaasti työtä demokratian vakiinnuttamisessa, oikeusvaltiokehityksen, ihmisoikeuksien, sananvapauden ja korruption vastaisuuden kehittämisessä. Nämä ovat perusedellytyksiä pitkäjänteiselle koko kansaa palvelevalle talouden kehitykselle.

Keskusta on antanut tukensa maamme valtiollisen johdon työskentelylle osana Euroopan unionia kriisin ratkaisemiseksi. Voidaan sanoa, että EU on toiminut yllättävän yhtenäisesti kriisin ollessa päällä. Tätä on ulkosuhdehallinnon uudistuksella tavoiteltukin. Tällaisissa suurissa kysymyksissä unionia mitataan: EU:n pitäisi edustaa meitä kaikkia ja olla vaikutusvaltainen.

Kritiikin kärki kohdistuu kriisiä edeltävään aikaan. Silloin unioni ei pystynyt olemaan riittävän yhtenäinen ja vahva liennyttäkseen kohonnutta jännitettä Venäjän ja Ukrainan välillä.

Keskusta on pitänyt tärkeänä sitä, että Suomi säilyttää oman harkintansa siitä, että hoidamme tarvittaessa Venäjän kanssa niitä asioita, jotka maidemme välillä on aina hoidettava. Tämä on myös mahdollista yhteisestä EU-linjasta huolimatta. Meillä on yhteistä rajaa Venäjän kanssa enemmän kuin muilla Euroopan mailla yhteensä.

Voimapolitiikka ei ole koskaan täysin hävinnyt maailmasta taloudellisen keskinäisriippuvuuden lisääntymisestä huolimatta. Taloudellisista riippuvuuksista johtuen sellaisen politiikan toteuttaminen on vaan entistä vaikeampaa. Ukrainan kriisi ja Venäjän käytös siinä ovat palauttaneet voimalla uhkaamisen myös Eurooppaan. Tätä ei voi hyväksyä.

Kehitys on luonnollisesti johtanut Suomessa pohdintaan omasta asemastamme. Tällaisessa tilanteessa tärkeää on säilyttää maltti. Kun kriisin ratkaiseminen näyttää olevan hiuskarvan varassa eikä edellispäivänä kirjoitetun puheen ajankohtaisuudesta voi seuraavana päivänä olla varma, niin mielestämme kaikkien Euroopassa pitää edistää kriisin ratkaisemista eikä syöttää siihen uusia epävarmuutta lisääviä tekijöitä.

Keskustan ulko- ja turvallisuuspoliittinen linja on selvä. Suomi on sotilaallisesti liittoutumaton maa, jonka uskottava puolustus pohjautuu yleiseen asevelvollisuuteen ja alueelliseen maanpuolustukseen sekä korkeaan maanpuolustustahtoon. Mielestäni näköpiirissä ei ole syytä hakea Nato-jäsenyyttä, jatkamme kumppanuusyhteistyötä esimerkiksi harjoitusten muodossa Naton kanssa ja pidämme yllä aitoa mahdollisuutta hakea Nato-jäsenyyttä eli Nato-optiota. Jos Suomi päättäisi hakea jäsenyyttä, siitä pitää järjestää kansanäänestys. Meidän on Suomena vaalittava omaa liikkumatilaamme niin, että muut eivät pääse määrittämään asemaamme. Tämä aito liikkumatila on saavutettu vähitellen sodan jälkeisessä Suomessa pitkäjänteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ansiosta.

Muutama viikko sitten kuulimme yllättäen pääministeri Jyrki Kataisen kannan, että Suomen paikka on hänen mielestään Natossa. Minusta pääministerin ei pitäisi keskellä kriisiä lähettää tällaista viestiä maailmalle, kun hänen oman hallituksensa ohjelma on hengeltään täysin päinvastainen. Ohjelmassa on nimenomaan päätetty, että jäsenyyttä ei valmistella. Se ei anna kovin johdonmukaista kuvaa hallituksen ulko- ja turvallisuuspolitiikasta.

Nostan tämän esille siksi, että historian saatossa keskellä tällaisia myllerryksiä on olemassa riski, että osana kriisien ratkaisua meidän päämme yli haetaan hiljaista ymmärrystä, joka määrittää asemaamme Euroopassa

meiltä kysymättä. Juuri tällaisen mielikuvan välttämiseksi oman liikkumatilan ylläpito ja hyvistä naapuruussuhteista huolehtiminen ovat ensiarvoisia.

Hyvät keskustalaiset,

Santeri Alkio on yksi keskustalaisista oppi-isistämme. Hänen ajatuksensa puhuttelevat erityisesti tässä ajassa. Alkio puhui paljon edistyksestä ja edistyksen lipun kantamisesta. Alkiolle Maalaisliitto oli radikaalinen yhteiskunnallinen valistuspuolue. Hänen aikanaan kansa janosi sivistystä ja koulutusta, joka oli ollut siihen saakka vain harvojen etuoikeus. Alkiolla oli palo saada sivistystä joka niemen nokkaan. Hän uskoi ihmiseen ja ihmisen kehitysmahdollisuuksiin. Hän myös ymmärsi, että vanhaa on toisinaan murskattava kokonaan ja osin sulatettava, jotta voi syntyä uutta. Alkio katsoi, että ihmiskunta tarvitsee lujaa uskoa ihanteelliseen tulevaisuuteen. Ilman sitä kukaan ei jaksa rakentaa. Hän näki Maalaisliiton tehtävänä asettua yhteiskuntaa uudistavien aatteiden etunenään.

Kun yrittäjänä johdin yritystäni, tiesin epäonnistuneeni johtajana, jos jouduin irtisanomaan ihmisiä. Kokeneet vastuunkantajat sanovat: Jos saa itse potkut, harmittaa kaksi viikkoa, mutta jos joutuu antamaan suuremmalle porukalle potkut, on huono omatunto koko loppuelämän.

Mistä se johtuu, jos yhteiskunnassa ja yrityksessä joudutaan tekemään leikkauslistoja. Silloin ei ole onnistuttu uudistumaan ja uudistamaan. Elämä on opettanut, että jatkuvasti on uudistettava ja uudistuttava, ettei ajauduta ikäviin tilanteisiin, joissa otetaan joka tapauksessa takapakkia.

Keskusta oli vallan kahvassa pitkään. Olemmeko onnistuneet uudistamaan puoluetta ja Suomea niin, ettei ikäviin leikkauksiin ja supistustoimiin jouduta. Olemmeko olleet uudistajia vai valta- ja jakopoliitikkoja? Puolustammeko kestävätohtä vanhaa vai uudistammeko? Huolehdimmeko maan ja puolueen tulevaisuudesta?

Santeri Alkio on minulle ennen kaikkea yhteiskunnan intohimoinen uudistaja. Mikähän viesti hänellä olisi meille? Luulen, että hän suuttuisi meille ja kehottaisi pelastamaan suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan. Todennäköisesti hän sanoisi:

Miksi te ette seiso Suomen uudistamisen etunenässä?

Jättäkää maa ehommassa kunnossa seuraavalle sukupolvelle.

Olkaa kunnan kumppani luonnon kanssa.

Huolehtikaa, että koko maassa voi asua, elää, yrittää ja tehdä töitä turvallisesti.

Älkää jättäkö velkaa seuraaville sukupolville.

Huolehtikaa köyhän asiasta ja eheästä yhteiskunnasta ja siitä, ettei se repeä kahtia eriarvoistumisen seurauksena.

Olemmeko oikeasti kykeneviä johtamaan Suomen ulos työttömyys- ja velkaantumisahdingosta? Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on uudesta luotava maa.

Meidän pitää uskaltaa kyseenalaistaa motiivejamme puolustaa vanhentuneita rakenteita ja miettiä mikä on todella tärkeää ihmisyyden, kestäväen taloudenpidon ja luonnon kannalta. Aate ja yhteisesti sopimamme arvot toimivat edelleenkin päätöksentekomme maaperänä.

Me keskustalaiset emme ole politiikassa mukana latomassa retorisesti imeliä, mutta tyhjiä lauseita. Meillä ei saa olla mitään muuta motiivia olla näissä talkoissa kuin ratkoa kestävästi ongelmia ja rakentaa ehyttä yhteiskuntaa. Tehtäväni on nyt varmistaa, että tämä keskustalainen joukkue tekee oman osansa kunnolla.

Uskon, että saamme myös kannatusta ja vastuuta, jos oikeasti toimimme näin. Seuraan erittäin herkällä korvalla keskusteluja, kun puhutaan uudistamisesta ja uudistumisesta. Seuraan erittäin tarkasti sitä, milloin yhteisön etu menee oman edun edelle ja milloin päinvastoin. Uskon myös tunnistavani tiimipelurit, mutta myös oman edun tavoittelijat jo kaukaa.

Hyvät ystävät,

Alkion opeista tärkeimpiä on jatkuva itsekasvatus. Se koskee meitäkin, Alkion aatteen seuraajia. Nyt on kiire kaivaa Santeri Alkion testamenttaama edistyksen lippu, nostaa se ylös ja toimia sen mukaisesti.

Seuraava testi on Euroopan parlamentin vaalit toukokuussa. Meillä on valtavan hieno ja monipuolinen ehdokasjoukko. Listalta löytyy istuvia ja entisiä parlamentaarikkoja, kansanedustajia, komissaari, yrittäjiä, eri elämäntiloilla kokemuksensa hankkineita ihmisiä, nuoria ja eri-ikäisiä miehiä ja naisia.

Hyvät aatesisaret ja -veljet,

Jos emme tällä listalla pärjää, meidän on syytä katsoa peiliin. Se kannattaa kuitenkin mieluummin tehdä jo nyt. Mitä minä ja sinä voimme tehdä enemmän super-ehdokkaidemme eteen. He kiertävät sellaisella tahdilla, ettei enempää voi vaatia. Me muut sen sijaan voimme tehdä enemmän. Tuetaan ehdokkaita, kaikkia tasapuolisesti. Ollaan mukana järjestämässä tilaisuuksia ja autetaan taloudellisesti. Huolehditään siitä, että ihmiset lähtevät äänestämään, erityisesti niillä alueilla, missä äänestysinto on ollut perinteisesti alhainen. Yksinkertaisesti nyt ryhdytään porukalla töihin ja näytetään niille, mistä keskustalaiset on tehty!